

[Thorkil Kristensen.]

side ved første behandling vægt på, at domstolenes kompetence ikke blev indskrænket sådan, som det var tilfældet efter det fremsatte lovforslag, hvorefter det kun var lovligheden af en afgørelse fra monopoltilsynets eller ankenævnets side, der kunne indbringes for domstolene, medens derimod skønsmæssige ting efter dette ikke skulle kunne indbringes. Det fremgår af de oplysninger, vi har fået fra sagkyndig juridisk side, at en sådan sondring ikke lader sig opretholde i praksis, og vi er derfor tilfredse med, at der ikke nu findes nogen afgrænsning, men at simpelthen de trufne afgørelser i givet fald kan indbringes for domstolene.

Må jeg så slutte med at sige, at jeg tror ligesom ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), at vi har nået et resultat, som alle kan være tjent med. Man har naturligvis bøjet synspunkterne mod hinanden; vi har gjort indrømmelser på visse punkter, og det har man også gjort fra anden side. Sådan må det være, når man skal nå frem til et praktisk resultat. Men selvom vi har fået en noget klarere og skarpere afgrænsning af lovens område og monopoltilsynets beføjelser, end der var i det oprindelige lovforslag, gælder det alligevel om en lov af denne karakter, at dens virkninger i praksis i høj grad afhænger af, hvordan den bliver administreret af de organer, som får ansvaret for dens administration, i første række naturligvis monopoltilsynet, i anden række ankenævnet. Når der i lovens formulering findes udtryk som disse, at konkurrencen skal være så meget begrænset, at virksomhederne får „en væsentlig indflydelse“, eller at der skal foreligge „urimelige“ forhold, drejer det sig i begge tilfælde om skøn. Hvor meget skal der til, for at man kan tale om væsentlig indflydelse? Hvor meget skal der til, før en pris er urimelig? Her har det også hidtil været sådan, at der har været et skøn hos prismyndighederne; det vil nu fremover blive et skøn i første række hos monopoltilsynet.

Jeg håber, og jeg tror også, at monopoltilsynet og ankenævnet vil udøve deres beføjelser i den ånd, hvori loven er vedtaget af folketinget, men det vil efter sagens natur, som jeg sagde, være en skønssag. Og man kan derfor rejse det spørgsmål, om folke-

tinget også fremover skal interessere sig for den måde, hvorpå loven bliver praktiseret. Med henblik derpå er det fastsat, at monopoltilsynet hvert år skal aflægge en beretning om sin virksomhed, og at denne beretning af den højtærede handelsminister skal tilstilles folketinget. Det vil så være folketingets sag at tage stilling til, om denne beretning måtte give anledning til yderligere undersøgelser eller overvejelser i det høje ting.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale, at man stemmer for de i betænkningen stillede ændringsforslag, og at lovforslaget i den skikkelse, det derved får, bliver vedtaget ved tredje behandling.

Weikop: Jeg er naturligvis helt enig med det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen og det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) i, at der kun er opnået enighed om dette forslag mellem de fire partier ved, at man har måttet bøje sig mod hinanden. Vi har ikke fået det ud af lovforslaget, som vi ønskede os. Formanden for udvalget havde nogle meget stærke standpunkter, som han stod meget fast på, og han var meget ubøjelig, men jeg må give ham den kompliment, at han på udmærket måde forstod at lede arbejdet, så at vi kom igennem det store arbejdsstof, der var, og kom til det resultat, vi i dag er nået til. På mange punkter har lovforslaget som sagt ikke fået den form, vi ønskede det skulle have, men jeg skal ikke i dag vise nogen surhed derover. Vi er færdige med arbejdet, og nu drejer det sig om, at loven, når den er blevet vedtaget, kommer til at virke, således som det har været forudsætningen under hele behandlingen af lovforslaget.

Jeg tillægger den enighed, der er opnået mellem de fire store partier, megen værdi, idet jeg meget vel kan tænke mig, at den vil få betydning for lovens administration vil bidrage til, at der opstår en god forståelse mellem erhverv og administration, således at man i fællesskab kan bekæmpe vildskuddene i gensidig erkendelse af, at produktion og aktivitet absolut ikke bør bremses eller hemmes.

Jeg er nemlig overbevist om, at en sådan forståelse først og fremmest vil tjene forbrugernes interesser, fordi forbrugerne både er interesseret i beskyttelse mod udnyttelse